

Datovou schránkou (ID: 9bvjcfq)

Exekutorský úřad Cheb
Soudní exekutor JUDr. Josef Lavička
26. dubna 573/10
350 02 Cheb

V Plzni dne 11. 5. 2026

K č.j.: 176 EX 00329/25-039

Oprávněný: **MARKSYS s.r.o.**, IČO: 264 02 211,
se sídlem Cihlářská 627, 344 01 Domažlice

Právně zastoupen: Mgr. Janem Blažkem, advokátem, ev. č. ČAK: 10589,
vykonávajícího advokacii jako společník AK Blažek, Čížek,
Kleska s.r.o., IČO: 077 02 221, se sídlem Dvořákova 44/38,
Jižní Předměstí, 301 00 Plzeň

Povinný: **KERI a.s.**, IČO: 289 81 901,
se sídlem Koňský trh 615, 511 01 Turnov

Právně zastoupen: Mgr. Martinem Goldsteinem, advokátem, ev. č. ČAK: 16829,
IČO: 043 53 358, se sídlem Uruguayská 380/17, 120 00 Praha

**VYJÁDRĚNÍ OPRAVNĚNÉHO K NÁVRHU POVINNÉHO
NA ČÁSTEČNÉ ZASTAVENÍ EXEKUCE**

I.

Dne 27. 4. 2026 bylo společnosti MARKSYS s.r.o., IČO: 264 02 211, se sídlem Cihlářská 627, 344 01 Domažlice (dále jen „**Oprávněný**“) doručeno usnesení shora nadepsaného soudního exekutora ze dne 23. 4. 2026, č.j. 176 EX 00329/25-039, kterým soudní exekutor Oprávněného vyzývá, aby se ve lhůtě 15 dnů vyjádřil, zda souhlasí s připojeným návrhem společnosti KERI a.s., IČO: 289 81 901, se sídlem Koňský trh 615, 511 01 Turnov (dále jen „**Povinný**“) ze dne 7. 4. 2026 na částečné zastavení exekuce, resp. na zrušení exekučního příkazu (dále jen „**Návrh na částečné zastavení exekuce**“).

Oprávněný tímto prostřednictvím svého právního zástupce k výzvě soudního exekutora sděluje, že s Návrhem Povinného na částečné zastavení exekuce nesouhlasí a níže připojuje své vyjádření.

II.

Povinný podal Návrh na částečné zastavení exekuce podle ustanovení § 55 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „**exekuční řád**“) ve spojení s ustanovením § 268 odst. 1 písm. h) a odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, a to v rozsahu provedení exekuce příkázáním pohledávky Povinného z účtu peněžního ústavu podle exekučního příkazu soudního exekutora ze dne 18. 9. 2025, č.j. 176 EX 00329/25-020 (dále jen „**Exekuční příkaz**“). Povinný tedy navrhuje, aby exekuce byla částečně zastavena v rozsahu postižení účtů Povinného uvedených v Exekučním příkazu.

Subsidiárně pro případ, že soudní exekutor nebude mít za to, že je na místě částečné zastavení exekuce, Povinný navrhuje, aby soudní exekutor podle § 47 odst. 1 exekučního řádu zrušil Exekuční příkaz, případně jej omezil tak, aby účinky blokace bankovních účtů uvedených v Exekučním příkazu zanikly.

III.

Povinný svůj Návrh na částečné zastavení exekuce odůvodňuje zejména tím, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 3. 2026, č.j. KSHK 70 INS 17940/2025-B-31 (dále jen „**Usnesení**“), bylo ze strany insolvenčního soudu dle ustanovení § 10 písm. b) a § 11 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**insolvenční zákon**“), soudnímu exekutorovi uloženo, aby se bezodkladně ode dne právní moci Usnesení zdržel provádění jakýchkoliv úkonů směřujících k realizaci výkonu rozhodnutí nebo exekuce vůči majetku Povinného, a aby neprodleně odstranil účinky exekučních příkazů v blokaci bankovních účtů Povinného. Povinný tedy podává svůj Návrh na částečné zastavení exekuce, jelikož navzdory Usnesení účinky Exekučního příkazu nadále trvají a bankovní účty Povinného zůstávají blokovány.

Oprávněný k výše uvedenému předně sděluje, že dle ustanovení § 10 písm. b) insolvenčního zákona insolvenční soud v insolvenčním řízení průběžně vykonává dohled nad postupem a činností ostatních procesních subjektů a rozhoduje o záležitostech s tím souvisejících („dále jen „**dohledací činnost**“). Při výkonu dohledací činnosti pak ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 insolvenčního zákona insolvenční soud rozhoduje o záležitostech, které se týkají průběhu insolvenčního řízení, činí opatření potřebná k zajištění jeho účelu a ukládá povinnosti, týkající se činnosti jednotlivých subjektů řízení.

Z výše uvedených ustanovení insolvenčního zákona tedy vyplývá, že insolvenční soud je oprávněn vydávat rozhodnutí, kterými upravuje práva a povinnosti procesních subjektů. Procesními subjekty jsou přitom ve smyslu ustanovení § 9 insolvenčního zákona insolvenční soud; dlužník; věřitelé, kteří uplatňují svá práva; insolvenční správce, popřípadě další

správce; státní zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení nebo do incidenčního sporu, a likvidátor dlužníka.

Z výše uvedeného taxativního výčtu procesních subjektů je zřejmé, že soudní exekutor, který je nadto při výkonu exekuční činnosti orgánem veřejné moci a současně soudem I. stupně, není procesním subjektem podle insolvenčního zákona ve smyslu ustanovení § 9 insolvenčního zákona.

Oprávněný má tak s ohledem na uvedené za to, že vydáním Usnesení došlo k překročení pravomocí insolvenčního soudu, resp. že insolvenční soud nemá v rámci své dohlédací činnosti pravomoc vydávat rozhodnutí, kterými by soudnímu exekutorovi ukládal jakékoliv povinnosti a zasahoval tak do běžícího exekučního řízení. S ohledem na uvedené má Oprávněný Usnesení insolvenčního soudu za nezákonné.

IV.

K problematice střetu exekučního a insolvenčního řízení Oprávněný dále sděluje, že tato je jasně upravena v ustanovení § 109 odst. 1 a odst. 6 insolvenčního zákona.

Ustanovení § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona přitom stanoví: „Se zahájením insolvenčního řízení se spojují tyto účinky: výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést.“

Z výše citovaného ustanovení insolvenčního zákona se tedy podává, že účinky, s nimiž je zahájení insolvenčního řízení spojeno, nemají samy o sobě za následek, že by exekuce, která již byla dříve zahájena, měla být (byť z části) zastavena – pouze nemůže být provedena.¹

K rozhodnutím a opatřením přijatým soudním exekutorem při provádění exekuce v rozporu s výše citovaným ustanovením se dle ustanovení § 109 odst. 6 insolvenčního zákona nepřihlíží. Dle tohoto ustanovení může rovněž insolvenční soud, je-li to k naplnění účelu insolvenčního řízení nezbytné, kdykoli i bez návrhu pozastavit vykonatelnost nebo odložit právní moc rozhodnutí nebo opatření přijatých při provádění exekuce soudním exekutorem v rozporu s omezením podle § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona.

K uvedenému pak Oprávněný sděluje, že soudní exekutor postupuje v souladu s příslušnými zákonnými ustanoveními, zejména s citovaným ustanovením § 106 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona, když již zahájenou exekuci neprovádí, ani nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce, a to právě s ohledem na účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení ve smyslu výše uvedeného.

Pouze pro úplnost Oprávněný dodává, že provedení exekuce představuje relativně samostatnou fázi exekučního řízení, kdy provedení exekuce spočívá ve faktickém vynucení splnění vymáhané povinnosti, kterým by pak v případě Exekučního příkazu bylo zejména predisponování zůstatků na bankovních účtech Povinného. K takovým krokům však ze strany soudního exekutora nedošlo a nedochází.

Oprávněný shrnuje, že neexistuje zákonný důvod, pro který by mělo být přistoupeno k zastavení či částečnému zastavení exekuce. Oprávněný má současně za to, že výše uvedené lze obdobně vztáhnout i na případné zrušení Exekučního příkazu ze strany soudního exekutora.

¹ srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 12. 2018, sp.zn. 10 Cdo 2775/2018

K tomu pak Oprávněný doplňuje toliko, že ke zrušení Exekučního příkazu ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 exekučního řádu může soudní exekutor přistoupit v případě, že v průběhu vedení exekuce zjistí, že zvolený způsob vedení exekuce není vhodný. Smyslem korektivu obsaženého v tomto ustanovení je zajištění proporcionality mezi zájmem oprávněného na vymození exekučním titulem přiznaného plnění a zájmem povinného na nerušením užívání jeho majetku, tedy chránit povinného před postupem, jímž by bylo excesivně zasahováno do jeho práv. Typicky půjde o situace, kdy by mělo kvůli bagatelní částce zbytečně docházet k prodeji či blokaci majetku nepoměrně větší hodnoty.²

V.

Oprávněný v návaznosti na vše výše uvedené shrnuje, že:

- (i) Usnesení, kterým insolvenční soud uložil soudnímu exekutorovi, aby se zdržel provádění úkonů směřujících k realizaci exekuce vůči majetku Povinného, a aby neprodleně odstranil účinek Exekučního příkazu, je nezákonné;
- (ii) nejsou naplněny zákonné předpoklady pro zastavení či částečné zastavení exekuce v rozsahu postižení bankovních účtů Povinného ve smyslu ustanovení § 55 exekučního řádu;
- (iii) nejsou naplněny zákonné předpoklady pro zrušení Exekučního příkazu ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 exekučního řádu a pro takový postup není důvod;
- (iv) je na místě zachovat účinek již zahájeného exekučního řízení, jakož i účinek Exekučního příkazu pro případ, že by z jakéhokoliv důvodu mohla být exekuce v budoucnu provedena.

VI.

S ohledem na vše výše uvedené Oprávněný nesouhlasí s Návrhem Povinného na částečné zastavení exekuce, resp. s jeho návrhem na zrušení Exekučního příkazu.

Za Oprávněného
Mgr. Jan Blažek,
advokát v plné moci

² (HOZMAN, David. § 47 [Postih majetku povinného]. In: SVOBODA, Karel, JÍCHA, Lukáš, KREJSTA, Jan, HOZMAN, David, ÚŠELOVÁ, Veronika, KOCINEC, Jaroslav a kol. Exekuční řád. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 327, marg. č. 4.)